

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Exportel Group s.r.o.**
sídlem Bohumínská 33/105, 712 00 Ostrava - Muglinov
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2020 č. j. 45589/20/5100-41456-712955, ve věci úroku z neoprávněného jednání správce daně

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2020 č. j. 45589/20/5100-41456-712955 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 3. 2020 č. j. 1084432/20/3201-51521-806425, ve věci úroku z neoprávněného jednání správce daně.
2. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož správce daně a žalovaný nesprávně posoudili právní otázku týkající se nároku žalobce na přiznání úroku z nadměrného odpočtu. Došlo k nesprávné aplikaci § 254 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „daňový řád“) namísto § 254 odst. 2 daňového řádu. Žalobce tvrdil, že mu náleží úrok dle § 254 odst. 2 daňového řádu, jelikož na základě neoprávněného jednání správce daně nebyl žalobci vyplacen přeplatek z osobního daňového účtu. Žalobce spatřuje v daném úkonu provedení exekuce po materiální stránce, a to exekuce neoprávněně vedené.
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Setrval na názoru, že žalobci nárok na úrok dle § 254 odst. 2 daňového řádu nevznikl, když zákonným předpokladem pro vznik daného nároku je skutečnost, že došlo k zahájení exekuce, tedy nejenom, že žalobce neměl možnost disponovat s určitými peněžními prostředky, ale muselo by se jednat o intenzivnější zásah do práv daňového subjektu, k čemuž v daném případě nedošlo.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobního bodu (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
5. Předmětem soudního přezkumu je pouze právní otázka a mezi účastníky není žádného sporu ohledně skutkových zjištění.
6. Podle § 254 odst. 1 daňového řádu, *dojde-li ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně z důvodu nezákonnosti nebo z důvodu nesprávného úředního postupu správce daně, náleží daňovému subjektu úrok z částky, která byla daňovým subjektem uhrazena na základě tohoto rozhodnutí nebo v souvislosti s tímto rozhodnutím, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, a to ode dne následujícího po dni splatnosti nesprávně stanovené daně, nebo došlo-li k úhradě nesprávně stanovené daně později, ode dne její úhrady. Tento úrok nevzniká v případě peněžitého plnění v rámci dělené správy.*
7. Podle § 254 odst. 2 daňového řádu, *v případě, že bylo na daňovém subjektu vymáháno neoprávněně, náleží mu za dobu neoprávněně vedeného exekučního řízení úrok podle odstavce 1 ve dvojnásobné výši; nárok na tento úrok nevzniká, pokud je neoprávněnost exekuce způsobena pozdějším vyslovením neúčinnosti doručení rozhodnutí nebo navrácením lhůty v předešlý stav.*
8. Účelem obou výše uvedených ustanovení je paušalizované nahrazení škody, která vznikla daňovému subjektu (žalobci) za neoprávněné jednání správce daně a nahrazení „ceny peněz“, které neměl daňový subjekt volně k dispozici (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017 č. j. 2 Afs 148/2017-36).

[Zadejte text.]

9. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 Afs 299/2015-61 „rozdíl mezi § 254 odst. 1 a § 254 odst. 2 daňového řádu spočívá v tom, že podle prvního odstavce je daňovému subjektu poskytována kompenzace za nezákonné jednání správce daně při stanovení daně (rovina nalézací), zatímco podle druhého odstavce je daňovému subjektu poskytována kompenzace za nezákonné vymáhání (rovina platební).“
10. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 6. 2016 č. j. 5 Afs 170/2015-28 uvedl, že „nezbytnou podmínkou pro přiznání úroku ze zaviněného jednání správce daně dle § 254 odst. 2 daňového řádu je, že bylo zahájeno vymáhací řízení, resp. bylo na daňovém subjektu zákonem stanoveným způsobem vymáháno, a poté bylo vymáhání prohlášeno za nezákonné. Pokud § 254 odst. 2 daňového řádu spojuje přiznání úroku ve výši dvojnásobku výslovně pro případ, že bylo na daňovém subjektu vymáháno neoprávněně, nelze dovozovat, že tomu tak je v celé rovině platební, tedy ve všech případech spadajících pod celou Hlavu V (část třetí) citovaného zákona, nazvanou „Placení daní“. Pokud by zákonodárce podmínky pro přiznání úroku z neoprávněného jednání správce daně v § 254 odst. 2 daňového řádu hodlal nastavit jinak, resp. i pro jiné případy, musel by to vtělit do textu zákona.“
11. K zahájení daňové exekuce podle § 178 daňového řádu dojde vydáním exekučního příkazu. Pro vydání exekučního příkazu musí existovat příslušný exekuční titul. Co může být exekučním titulem, je vymezeno v § 176 daňového řádu. V posuzovaném případě nedošlo k zahájení exekučního řízení, nebyl vydán exekuční příkaz. V daném případě tedy nebyla splněna podmínka pro aplikaci § 254 odst. 2 daňového řádu.
12. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. ledna 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu